

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Είκοσι Τέσσερα

Νεβρώδ, Ναβουχοδονόσορ και Βαλτάσαρ

Jeff Pippenger

2023-12-19

Τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως είναι το ίδιο βιβλίο, εξίσου βεβαίως όπως η Παλαιά Διαθήκη και η Καινή Διαθήκη είναι το ίδιο βιβλίο. Ακριβώς πριν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας, η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού αποσφραγίζεται.

Και λέγει προς εμέ· Μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι πλησίον. Όστις αδικεί, ας αδικήση έτι· και όστις είναι μεμιασμένος, ας μιανθή έτι· και όστις είναι δίκαιος, ας δικαιωθή έτι· και όστις είναι άγιος, ας αγιασθή έτι. Και ιδού, έρχομαι ταχέως· και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις έκαστον καθώς θέλει είσθαι το έργον αυτού. Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος, ο πρώτος και ο έσχατος. Αποκάλυψις 22:10–13.

Ο βιβλικός «κανόνας της πρώτης μνείας», ο οποίος περιλαμβάνει την αλήθεια ότι το τέλος ενός πράγματος απεικονίζεται από την αρχή του, τονίζει τη σημασία των τριών πρώτων κεφαλαίων του βιβλίου του Δανιήλ, διότι αυτά αποτελούν την πρώτη αλήθεια που μνημονεύεται στο βιβλίο το οποίο είναι τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης. Ο Ιησούς είναι το Άλφα και το Ωμέγα, επομένως η αρχή του βιβλίου το οποίο είναι τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης πρέπει να αντιπροσωπεύει την αλήθεια που αποσφραγίζεται στο τέλος. Σε ένα επίπεδο, λοιπόν, η αλήθεια που αποσφραγίζεται είναι το αιώνιο ευαγγέλιο των αγγέλων της Αποκάλυψης δεκατέσσερα.

Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, η οποία εισάγεται στον πρώτο στίχο του πρώτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, είναι το μήνυμα που πρέπει να μεταδοθεί στις εκκλησίες όταν «ο καιρός είναι εγγύς», και ο καιρός που είναι «εγγύς» στο πρώτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης πρέπει να είναι ο ίδιος καιρός που είναι «εγγύς», ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο της Αποκάλυψης.

Αποκάλυψις Ιησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὰ ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως· καὶ ἀποστείλας αὐτὴν ἐσήμανεν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰωάννην· ὅστις ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε. Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς. Αποκάλυψις 1:1-3.

Το μήνυμα που είναι το τελικό μήνυμα, το οποίο αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία, όταν «ο καιρός είναι εγγύς», είναι το μήνυμα της όσιμης βροχής του δευτέρου αγγέλου και της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Είναι η αλήθεια που συνδέεται με την «κρυμμένη ιστορία» των Επτά Βροντών. Είναι η αποκάλυψη του «ογδόου, ο οποίος είναι εκ των επτά», και η χρυσή κλωστή που συνυφαίνει όλες αυτές τις πολύτιμες αποκαλύψεις σε το ωραίο ένδυμα της δικαιοσύνης του Χριστού είναι το «πολύτιμο» «επτά φορές» του Λευιτικού είκοσι έξι. Το πρώτο

κεφάλαιο του Δανιήλ, και έπειτα πάλι, τα κεφάλαια ένα έως τρία του Δανιήλ, είναι εκείνο το μήνυμα. Το «μυστικό» του δευτέρου κεφαλαίου είναι επίσης εκείνο το μήνυμα.

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, και καθώς όλα τα προφητικά ορόσημα και των τριών αγγελικών μηνυμάτων αντιπροσωπεύονται στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, έτσι και όλα τα προφητικά ορόσημα και των τριών μηνυμάτων αντιπροσωπεύονται στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ. Τα στοιχεία αυτά είναι η διαδικασία δοκιμασίας τριών σταδίων, η οποία, στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, αντιπροσωπεύει μια διατροφική δοκιμασία, η οποία ακολουθείται από μια οπτική δοκιμασία, που οδηγεί σε μια λυδία λίθο. Το πρώτο κεφάλαιο, όταν εξετάζεται σε σχέση με το δεύτερο και το τρίτο κεφάλαιο, αντιπροσωπεύει τη διατροφική δοκιμασία, και το δεύτερο κεφάλαιο την οπτική δοκιμασία, και το τρίτο κεφάλαιο τη λυδία λίθο. Τα τρία αγγελικά μηνύματα της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, και τα κεφάλαια πρώτο έως τρίτο του Δανιήλ, παρέχουν τέσσερις μάρτυρες για τη διαδικασία δοκιμασίας τριών σταδίων.

Τα κεφάλαια τέσσερα και πέντε του Δανιήλ αντιπροσωπεύουν μια πολύ βαθιά γραμμή προφητικής ιστορίας. Η γραμμή που παράγεται από αυτά τα δύο κεφάλαια περιέχει τουλάχιστον έξι διακριτές προφητικές γραμμές. Μία από αυτές τις προφητικές γραμμές αρχίζει στο έτος 723 π.Χ. και εκτείνεται έως τον νόμο της Κυριακής. Μία άλλη από τις έξι γραμμές αντιπροσωπεύει την ιστορία από το 1798 έως τον νόμο της Κυριακής, και μέσα σε εκείνη τη γραμμή παριστάνονται ταυτοχρόνως τρεις γραμμές προφητείας· η γραμμή του θηρίου της γης (των Ηνωμένων Πολιτειών), έπειτα η γραμμή του προτεσταντικού κέρατος και επίσης η γραμμή του ρεπουμπλικανικού κέρατος. Μαζί θεμελιώνουν μια πέμπτη γραμμή στην αρχή της προφητικής γραμμής των Ηνωμένων Πολιτειών. Εκείνη η γραμμή σηματοδοτεί την αποσφράγιση των κεφαλαίων επτά, οκτώ και εννέα του Δανιήλ το 1798. Στο τέλος της προφητικής γραμμής των Ηνωμένων Πολιτειών, παράγεται μια έκτη γραμμή, η οποία σηματοδοτεί την αποσφράγιση των κεφαλαίων δέκα, ένδεκα και δώδεκα το 1989.

Η αρχή της προφητικής γραμμής του θηρίου της γης, όπως παριστάνεται στο τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ, σηματοδοτείται από το σύμβολο των «επτά καιρών», και το τέλος της προφητικής γραμμής του θηρίου της γης σηματοδοτείται επίσης από το σύμβολο των «επτά καιρών». Η αρχή και το τέλος της ιστορικής περιόδου που παριστάνεται από την αποσφράγιση των κεφαλαίων επτά, οκτώ και εννέα σηματοδοτείται επίσης από το σύμβολο των «επτά καιρών». Η αρχή και το τέλος της ιστορικής περιόδου που παριστάνεται από την αποσφράγιση των κεφαλαίων δέκα, ένδεκα και δώδεκα του Δανιήλ σηματοδοτείται επίσης από τους «επτά καιρούς».

Το τέλος της ιστορικής περιόδου που άρχισε όταν τα κεφάλαια επτά, οκτώ και εννέα του Δανιήλ αποσφραγίστηκαν στον «καιρό του τέλους» το 1798, ήταν το 1863. Η αρχή της ιστορικής περιόδου που άρχισε όταν τα κεφάλαια δέκα, ένδεκα και δώδεκα του Δανιήλ αποσφραγίστηκαν στον «καιρό του τέλους» ήταν το 1989. Από το 1863 έως το 1989 αντιστοιχούν εκατόν είκοσι έξι έτη. Τα εκατόν είκοσι έξι έτη αποτελούν το ένα δέκατο, ή το δέκατο, των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών. Ο αριθμός εκατόν είκοσι έξι είναι, επομένως, σύμβολο των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών, τα οποία αντιπροσωπεύουν την «έρημο», η οποία με τη σειρά της είναι σύμβολο των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών των «επτά καιρών».

Αυτή η πραγματικότητα καταδεικνύει ότι, στην ιστορία του θηρίου της γης, στην κίνηση του πρώτου αγγέλου στην αρχή, και έπειτα στην κίνηση του τρίτου αγγέλου στο τέλος, αμφοτέρως σημειώνονται τόσο στις απαρχές τους όσο και στις καταλήξεις τους με τους «επτά καιρούς». Και η χρονική περίοδος μεταξύ αυτών των δύο κινήσεων, η οποία τις συνδέει μεταξύ τους, παριστάνεται επίσης από τους «επτά καιρούς».

Χωρίς την εφαρμογή της βιβλικής μεθοδολογίας του «γραμμή επί γραμμής», αυτού του είδους η αποκάλυψη είναι αδύνατον να ιδωθεί και να κατανοηθεί· διότι χωρίς αυτή τη μεθοδολογία, το σφραγισμένο βιβλίο θα μπορούσε να δοθεί σε κάποιον που ήταν μορφωμένος στην τέχνη της θεολογίας, και κατόπιν να του ζητηθεί εξήγηση ως προς το τι σήμαινε το βιβλίο που ήταν σφραγισμένο. Η αλαζονεία της γνώμης του θα τον οδηγούσε να επισημάνει ότι το σφραγισμένο βιβλίο δεν μπορεί να κατανοηθεί, επειδή ήταν σφραγισμένο. Έπειτα θα μπορούσατε να πάρετε εκείνο το σφραγισμένο βιβλίο και να το δώσετε σε έναν από το ποίμνιο που ελέγχεται και έχει ευνουχισθεί από εκείνον τον πεφωτισμένο, και το ποίμνιο, που έχει συνηθίσει να τρέφεται αναπαυτικά με τα εδέσματα μυθευμάτων του θεολόγου, θα απέφυγε να προβεί σε εφαρμογή του σφραγισμένου βιβλίου· διότι γνωρίζει πολύ καλά ότι μόνο όσοι είναι μέλη του θεολογικού Συνεδρίου έχουν διοριστεί να αποφασίζουν τι είναι αλήθεια.

«Μείνατε έκθαμβοι και θαυμάσατε· αναβοήσατε και βοήσατε· είναι μεθυσμένοι, αλλά όχι από οίνο· κλονίζονται, αλλά όχι από σίκερα. Διότι ο Κύριος εξέχεε επάνω σας πνεύμα βαθέος ύπνου και έκλεισε τους οφθαλμούς σας· τους προφήτες και τους άρχοντές σας, τους βλέποντες, εκάλυψε. Και πάσα η ώρασις έγινε εις εσάς ως οι λόγοι βιβλίου εσφραγισμένου, το οποίον παραδίδουν εις άνθρωπον εγγράμματον, λέγοντες· Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει· Δεν δύναμαι, διότι είναι εσφραγισμένον.»

«Διά τούτο λέγει ο Κύριος· Έπειδή ο λαός ούτος με ἐγγίξει με τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ με τὰ χεῖλη αὐτοῦ με τιμᾶ, ἀλλὰ ἀπεμάκρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ εἶναι διδαγμένος ἀπὸ ἐντάλματα ἀνθρώπων, διὰ τούτο, ἰδοὺ, ἐγὼ θὰ ἐξακολουθήσω νὰ κάμω ἔργον θαυμαστὸν ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, θαυμαστὸν καὶ τεράστιον· διότι ἡ σοφία τῶν σοφῶν αὐτῶν θὰ ἀφανισθῇ, καὶ ἡ σύνεσις τῶν συνετῶν αὐτῶν θὰ κρυβῇ. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους οἵτινες ζητοῦν βαθὺ νὰ κρύψουν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν γίνονται ἐν τῷ σκότει, καὶ λέγουν· Τίς μᾶς βλέπει, καὶ τίς μᾶς γνωρίζει; Βεβαίως, ἡ ἀνατροπὴ τῶν πραγμάτων ἀπὸ μέρους σας θὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ πληλὸς τοῦ κεραμέως· διότι θὰ εἶπη τὸ ποίημα περὶ ἐκείνου ποὺ τὸ ἔκαμε· Δὲν με ἔκαμεν; ἢ θὰ εἶπη τὸ πλάσμα περὶ ἐκείνου ποὺ τὸ ἔπλασε· Δὲν εἶχεν σύνεσιν;»

«Κάθε λέξη τούτου θα εκπληρωθεί. Υπάρχουν εκείνοι που δεν ταπεινώνουν την καρδιά τους ενώπιον του Θεού και που δεν θα βαδίσουν ευθέως. Αποκρύπτουν τους αληθινούς τους σκοπούς και διατηρούν κοινωνία με τον πεπτωκότα άγγελο, ο οποίος αγαπά και πράττει το ψεύδος. Ο εχθρός εμφυσά πνεύμα στους ανθρώπους τους οποίους μπορεί να χρησιμοποιήσει για να εξαπατήσει εκείνους που βρίσκονται εν μέρει στο σκότος. Μερικοί εμποτίζονται με το σκότος που επικρατεί και παραμερίζουν την αλήθεια χάριν της πλάνης. Η ημέρα που υπεδείχθη από την προφητεία έχει έλθει. Ο Ιησούς Χριστός δεν γίνεται κατανοητός. Ο Ιησούς Χριστός είναι γι' αυτούς μύθος. Στο παρόν στάδιο της ιστορίας της γης, πολλοί ενεργούν όπως οι μεθυσμένοι άνδρες. “Απορήσατε και θαυμάσατε· κράζατε και βοήσατε· είναι μεθυσμένοι,

αλλά όχι από οίνο· κλονίζονται, αλλά όχι από σίκερα. Διότι ο Κύριος εξέχεεν επάνω σας πνεύμα βαθέος ύπνου και έκλεισε τους οφθαλμούς σας· τους προφήτας και τους άρχοντές σας, τους βλέποντας, εκάλυψεν.” Πνευματική μέθη είναι επάνω σε πολλούς που νομίζουν ότι είναι ο λαός που θα υψωθεί. Η θρησκευτική τους πίστη είναι ακριβώς όπως παριστάνεται σε αυτή τη Γραφή. Υπό την επιρροή της, δεν μπορούν να βαδίζουν ευθέως. Καθιστούν τα μονοπάτια τους σκολιά στην πορεία των πράξεών τους. Ο ένας και έπειτα ο άλλος παραπαίουν εδώ και εκεί. Ο Κύριος τους ατενίζει με μεγάλη ευσπλαχνία. Την οδό της αληθείας δεν την εγνώρισαν. Είναι επιστημονικοί μηχανογράφοι, και εκείνοι που μπορούσαν και όφειλαν να είχαν βοηθήσει, εξαιτίας καθαρής πνευματικής οράσεως, είναι οι ίδιοι εξαπατημένοι και υποστηρίζουν ένα πονηρό έργο.»

«Οι εξελίξεις αυτών των εσχάτων ημερών σύντομα θα λάβουν οριστικό χαρακτήρα. Όταν αυτές οι πνευματιστικές απάτες αποκαλυφθούν ως αυτό που πραγματικά είναι,—οι κρυφές ενέργειες πονηρών πνευμάτων,—εκείνοι που έχουν συμμετάσχει σε αυτές θα γίνουν ως άνθρωποι που έχουν χάσει τα λογικά τους.

«Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Κύριος· Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος με ἐγγίζει με τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ με τὰ χεῖλη αὐτοῦ με τιμᾷ, ἀλλὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀπέμακρυνεν πόρρω ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ διδάσκεται διὰ προσταγμάτων ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ θὰ προχωρήσω εἰς τὸ νὰ κάμω ἔργον θαυμαστὸν ἀνάμεσα εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, θαυμαστὸν ἔργον καὶ τέρας· διότι ἡ σοφία τῶν σοφῶν αὐτοῦ θὰ ἀπολεσθῇ, καὶ ἡ σύνεσις τῶν συνετῶν αὐτοῦ θὰ κρυβῇ. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐπιζητοῦν βαθιά νὰ κρύψουν τὴν βουλήν αὐτῶν ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν γίνονται ἐν τῷ σκότει, καὶ λέγουσιν· Τίς μᾶς βλέπει; καὶ τίς μᾶς γνωρίζει; Βεβαίως ἡ ἀνατροπὴ τῶν πραγμάτων ἐκ μέρους σας θὰ λογισθῇ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως· διότι μήπως τὸ ποίημα θὰ εἶπῃ περὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτό· Δὲν με ἔκαμεν; ἢ μήπως τὸ πλάσμα θὰ εἶπῃ περὶ τοῦ πλάσαντος αὐτό· Δὲν εἶχεν σύνεσιν;»

«Μου παρουσιάζεται ότι, μέσα στην εμπειρία μας, έχουμε βρεθεί και βρισκόμαστε ακριβώς ενώπιον αυτής της καταστάσεως. Άνδρες που έλαβαν μεγάλο φως και θαυμαστά προνόμια έχουν δεχθεί τον λόγο ηγετών οι οποίοι νομίζουν τους εαυτούς τους σοφούς, οι οποίοι έχουν ιδιαίτερος ευνοηθεί και ευλογηθεί από τον Κύριο, αλλά έχουν αποσπάσει τον εαυτό τους από τα χέρια του Θεού και έχουν ταχθεί στις τάξεις του εχθρού. Ο κόσμος πρόκειται να κατακλυσθεί από απατηλές πλάνες με εύλογο προσωπείο. Ένας ανθρώπινος νους, αποδεχόμενος αυτές τις πλάνες, θα επιδράσει επάνω σε άλλους ανθρώπινους νους, οι οποίοι μετέτρεπαν την πολύτιμη απόδειξη της αλήθειας του Θεού σε ψεύδος. Οι άνδρες αυτοί θα εξαπατηθούν από πεπτωκότες αγγέλους, ενώ όφειλαν να είχαν σταθεί ως πιστοί φύλακες, αγρυπνούντες υπέρ ψυχών, ως εκείνοι που μέλλουν να δώσουν λόγο. Έχουν αποθέσει τα όπλα του πολέμου τους και έχουν δώσει προσοχή σε πνεύματα πλάνης. Αχρηστεύουν τη βουλή του Θεού και παραμερίζουν τις προειδοποιήσεις και τους ελέγχους Του και βρίσκονται σαφώς στο πλευρό του Σατανά, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων.»

«Πνευματική μέθη έχει τώρα καταλάβει ανθρώπους που δεν θα έπρεπε να παραπατούν όπως άνθρωποι υπό την επήρεια ισχυρού ποτού. Εγκλήματα και αταξίες, απάτη, δόλος και άδικη συναλλαγή γεμίζουν τον κόσμο, σύμφωνα με τη διδασκαλία του αρχηγού που επαναστάτησε στις ουράνιες αυλές.»

«Η ιστορία πρόκειται να επαναληφθεί. Θα μπορούσα να προσδιορίσω τι θα συμβεί στο εγγύς μέλλον, αλλά ο καιρός δεν είναι ακόμη. Οι μορφές των νεκρών θα εμφανισθούν, μέσω του πανουργότατου τεχνάσματος του Σατανά, και πολλοί θα συνταχθούν με εκείνον που αγαπά και πράττει το ψεύδος. Προειδοποιώ τον λαό μας ότι, ακριβώς ανάμεσά μας, μερικοί θα αποστατήσουν από την πίστη και θα προσέξουν σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων, και εξαιτίας αυτών η αλήθεια θα κακολογηθεί.» Battle Creek Letters, 123–125.

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, το οποίο αντιπροσωπεύει το μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκάλυψης 14, αντιστοιχεί στην αρχική ιστορία του θηρίου της γης. Τα κεφάλαια ένα, δύο και τρία του Δανιήλ, τα οποία αντιπροσωπεύουν τα μηνύματα και των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης 14, αντιστοιχούν στο τέλος των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Ναβουχοδονόσορ αντιπροσωπεύει την ιστορία του πρώτου αγγέλου και το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ. Ο Βαλτάσαρ αντιπροσωπεύει την ιστορία του τρίτου αγγέλου και τα τρία πρώτα κεφάλαια του Δανιήλ.

«Προς τον τελευταίο άρχοντα της Βαβυλώνας, όπως τυπικώς προς τον πρώτο της, είχε έλθει η απόφαση του θείου Αγγυπνούτος: “Βασιλεύ,... προς εσέ ελαλήθη· Η βασιλεία απεμακρύνθη από σου.” Δανιήλ 4:31.» Προφήτες και Βασιλείς, 533.

Θα συνεχίσουμε τη μελέτη μας για τον Ναβουχοδονόσορ και τον Βαλτάσαρ στο επόμενο άρθρο.

«Ο Βαλτάσαρ, καταληφθείς από δέος μπροστά σε αυτή την εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού, η οποία έδειχνε ότι είχαν έναν μάρτυρα, αν και δεν το γνώριζαν, είχε λάβει μεγάλες ευκαιρίες να γνωρίσει τα έργα του ζώντος Θεού και τη δύναμή Του, και να πράξει το θέλημά Του. Είχε προνομηθεί με πολύ φως. Ο πάππος του, ο Ναβουχοδονόσορ, είχε προειδοποιηθεί για τον κίνδυνό του να λησμονήσει τον Θεό και να δοξάσει τον εαυτό του. Ο Βαλτάσαρ γνώριζε την εκδίωξή του από την κοινωνία των ανθρώπων και τη συναναστροφή του με τα θηρία του αγρού· και αυτά τα γεγονότα, τα οποία έπρεπε να είχαν γίνει γι' αυτόν μάθημα, τα περιφρόνησε, σαν να μην είχαν ποτέ συμβεί· και συνέχισε επαναλαμβάνοντας τις αμαρτίες του πάππου του. Τόλμησε να διαπράξει τα εγκλήματα που επέφεραν τις κρίσεις του Θεού επάνω στον Ναβουχοδονόσορ. Καταδικάστηκε, όχι μόνο επειδή ο ίδιος έπραττε πονηρά, αλλά και επειδή δεν είχε αξιοποιήσει τις ευκαιρίες και τις ικανότητες που είχε, ώστε, αν καλλιεργούνταν, να είναι ορθός». Testimonies to Ministers, 436.